

πὲρ τὴν ἐξέτασιν τῶν μικροσκοπικῶν φυτῶν κατα-
γομένων Ὡιδίου Τυκκερινὸν [Oidium Tuckeri]. ἀντέ-
κρουον δὲ τὴν ιδέαν τῶν νομιζόντων ὅτι ἡ ἀσθένεια εἶ-
ναι πάχνη, ἐρυσίθη, παγκρετιδία οὐδία, διαφθορά τῶν
ρυμῶν τῆς ἀμπέλου, καὶ ὀρίζονταν αὐτὴν μὲ ἄλλας ἀο-
ριστους καὶ κενὰ φρασεολογίας, ἀναρμόστους εἰς τὴν
πληρὴν τῶν ἐπιστημῶν πρόδον.

2ον. Ὅτι ἡ νόσος αὕτη, ἀναρνεῖται τὸ πρῶτον ἐν
Ἀγγλίᾳ, μετέβη ἐκεῖθεν εἰς Γαλλίαν, κατόπιν εἰς Ἰτα-
λίαν, Σικελίαν, τὰς Ἰονίους Νήσους, καὶ τὴν Ἑλλάδα,
πέλασσα οὕτω εἶδος περιοδείας συνήθους καὶ εἰς πολ-
λὰς ἐπιδημικὰς ἀσθενείας μαζιζούσας τὴν ἀνθρωπότητα.

3ον. Ὅτι ἡ νόσος ἐξοηθήθη, ἐκ τινῶν ἀτμοσφαιρι-
κῶν ἀνωμαλιῶν τοῦ παρελθόντος ἔαρος· ὅτι προσβά-
λιντο ἀποκλειστικῶς τὴν ἀμπελον, σπανίως δὲ ἄλλα
φυτὰ, καὶ ὅτι ἡ προσβολὴ γίνεται κατὰ λόγον τῆς ἐ-
κείνης ἀμπέλου ὑπαρχούσης μεγάλης ὑγρασίας, τῆς χει-
μῆς, τῆς μὴ ἀναεώτεως τῶν βρυμάτων τοῦ ἔαρος, καὶ
τῆς ἐλλείψεως τοῦ ἀναγκαιούτου ποσοῦ ἡλιακῆς θερ-
μότητος.

4ον. Ὅτι τὰ ἀποτελέσματα τῆς νόσου εἶναι ἄλλε-
γχα, τόσον ἐπὶ τοῦ καρποῦ ὅσον καὶ ἐπὶ τῶν ἀμ-
πελῶν, καὶ ὅτι εἶναι μεγάλη πιθανότης νὰ εἰδῶμεν τὴν
ἐξακολουθήσιν τοῦ κακοῦ ἐπὶ τερῶν πολλῶν ἐτών.

5ον. Ὅτι πάντα τὰ μέχρι τοῦδε ἐπιννοηθέντα
θεραπευτικὰ μέσα εἶναι ἀβέβαια καὶ ἀνίσχυρα, ἡ δυ-
σπάρμυστα· ὅτι καὶ ἐν αὐτῇ τῇ σορῇ καὶ πλουσία
δυσπάρμῳ, ὅπου ἡ νόσος πρὸ ὀκτὼ ἐτῶν ἐξακολουθεῖ κα-
ταστρέφουσα τοὺς ἀμπελῶνας, δὲν ἤλυνήθησαν νὰ πρά-
ξωσι τίποτε κατ' αὐτῆς. Προσέθετον δ' ἐπὶ τέλους
συμβούλους τινὰς ποριθεύσας συνεπέα αὐτῆς τῆς φύ-
σεως τοῦ κακοῦ τόσον περὶ τῆς ἐν μέρει πιθανῆς δια-
στάσεως τοῦ καρποῦ ὅσον καὶ περὶ τῆς εἰς τὸ μέλλον
πιθανῆς ὑγείας τῶν κλιμάτων.

Ὡς ἐν παρόδῳ δὲ εἶπον ὅτι κατὰ δυστυχίαν πολ-
λοὶ ἀμαθείς καὶ ὅλως διόλου ξένοι τῶν τοιούτων γνῶ-
σεων ἐπελήθησαν τῆς ὑποθέσεως ταύτης, οὐχὶ διὰ τὴν
ἀπληρώσιν, ἀλλὰ διὰ τὴν ἐπιδειξάσθαι σοφίαν· ὅτι συμ-
βουλευθέντες ἀντέγραψαν διαφόρους μύθους τῶν ἀρ-
χίων τῶν ὁποίων αἱ ἐπὶ τῶν πειραματικῶν ἐπιστη-
μῶν γνῶσεις παραβληθόμεναι μὲ τὰς γνῶσεις τοῦ
πρόσθεντος αἰῶνος εἶναι ἀτελεῖς, καὶ πολλὰκις γελοῖαι.
Ἀναφέρον δὲ καὶ ἀστεῖον τὴν φάρμακον τὸ ὁποῖον κατὰ
τῆς νόσου σοφὸς τις ἐκ Τριπόλεως ἐπρότεινε δηλ.
τὸ πλῆστον τῆς ἀμπέλου καύσιμον τριῶν καρκίνων
καύσας!!!

Τίς ἐπίστευεν ὅμως ὅτι αὐτὸ τὸ ἀθῶον σχόλιον, τὸ
ἐκείνῳ ἐκίνησε τὸ μερίδιμα τῶν ἀγανακτῶν μου, ἔ-
μυλλε νὰ ἐριθίσῃ τὴν χολὴν τοῦ προτείναντος αὐτὸ,
καὶ νὰ τῷ ἐμπνεύσῃ ὁλόκληρον ἄθροον πλήρης σοφίας
καταλήπτου, πλήρης γνῶσεων καὶ ἰδεῶν ἀγνώστων
ἐκείνῳ, καὶ πλῆρες κολακευτικῶν ἐκφράσεων
κατ' ἐμὸν, καρυκευμένων μὲ τὸ ἅλας ἐκείνου τὸ ὅποιον
ἐκείνῳ εἰς τὴν ἀγοράν τῆς Τριπόλεως δύνανται τις νὰ
παραστή, (I)

Οὔτε σκοπόν, οὔτε καιρὸν εἶχον διὰ νὰ ἀπαντήσω
εἰς παραλογισμοὺς πρωτοτύπους καὶ ἀνηκούστους· ἀλλ'
ἐπειδὴ καὶ ἡ σιωπὴ τῶν φρονίμων ἀποκαθιστᾷ, παρε-
ξηγουμένη ἐν Ἑλλάδι, θραυτέραν τὴν ἀγυροταίαν· ἐ-
πειδὴ καὶ ὁ γράφων ὁμιλεῖ μὲ στόμφον ἀνδρὸς ἐπι-
στήμονος, ἀνδρὸς ἱατροῦ· ἐπειδὴ καὶ οἱ δεινῶς πά-
σχοντες ἰδιοκτῆται πιθανόν νὰ ἐκλαθῶσι τὴν Τριπο-
λιτικὴν πυγολαμπίδα ὡς φανὸν ἀληθῆ (καὶ χαρκτηρ
τῶν δεινῶς πασχόντων εἶναι ἡ εὐπιστία) ἐπιχειρῶ
χάριν ὅλων τούτων, καὶ πρὸς διασκέδασιν τῶν ἀνα-
γνώστων τῆς Μνημοσύνης νὰ ἀπαντήσω ὀλίγα τινα.

Καὶ ἀφ' οὗ ἐγὼ γράφων θέτω τὴν υπογραφήν μου,
εἶναι νομίζω δίκαιον νὰ φανερώσω καὶ εἰς τοὺς ἀνα-
γνώστας μου ποῖος τις εἶναι αὐτὸς ὁ ἄπρονος ἐμπρη-

καὶ χαριεντισμοὶ τοῦ αὐτοσχεδίου αὐτοῦ σοφοῦ καὶ
Βοτανικοῦ εὐρισκόμεναι εἰς τὴν διατριβήν του.

Ὁ Κ. Ὁρφανίδης παρουσιάζεται πλὴρὴς κόμ-
που! ὡς ἂν ὁλος ὁ κόσμος τὰς ιδέας αὐτοῦ ἐπε-
ρίμερε καὶ φωτισθῇ φανταζόμενος ὡς οὐκ ἔδει ὅτι
αὐτῷ μόνῳ δέδοται ὡς Βοτανικῷ τὸ τοιοῦτον δῶρον
νὰ συλλογισθῇ! καὶ κυριεύοντος ὑπὸ τῆς τοιαύ-
της φιλαυτίας!... Πόσους θησαυροὺς ἀρεκάλυψεν
ὁ σοφὸς καθηγητὴς δὲν μὲν λέγει... Εὐτυχὴς
ἡ ἐπιστήμη ἐὰν εἶχε καὶ ἄλλους Ὁρφανίδας!...
τοῦτο μᾶς δίδει ὑπονοίας ὅτι ταῦτα εἰσὶν ἀγυροταί-
αί! Τὸν ὀρισμὸν τοῦ χαρακτῆρος τῆς νόσου ἔ-
λαβε παρ' ἡμῶν ὁ σοφὸς καθηγητὴς καὶ παρήλλαξε
μόνον τὴν φράσιν... Ὡς καλὸς βοτανικὸς ἐχρ-
εώσεται νὰ γνωρίζῃ καὶ... ἐκ τῆς πλάτης
ταύτης φερόμενος λέγει... Ἀς μάθῃ ὅτι
ἡ νόσος εἶναι ἡ ἐρυσίθη καὶ... Πρὶν εἰπεῖν ταῦτα
ἐχρ-εώσεται ὡς πολυμαθὴς τὰ συμβολαῖα καὶ
τὸν Γρηγόριον τὸν Μαλαιολόγον!... Ὁ Κύριος Ὁρ-
φανίδης ἱκαρὸς μόνον διὰ τὸ πρακτικὸν μέρος τῆς
Βοτανικῆς ἀπέχει ἐπὶ τῆς τοιαύτης ἐιδι-
κότητος. Κύριε καθηγητὰ ἀράγρωσον τὸν Πλί-
νιον ἀράγρωσον δὲ καὶ τὸν Θεόφραστον... ὅθεν
ψεύδεται ὡς ἐκ Τρίποδος λαλῶν Κύριος Ὁρ-
φανίδης... Βεβαίως ἂν ἔχη γρηῶσι τῶν ἀρ-
χαίων συγγραμμάτων περὶ τῶν ροσημάτων τῶν φυτῶν
καὶ... Ὡς λοιπὸν νὰ γρηῶσι ἐκείνους, Κύ-
ριε Καθηγητὰ, τὰς ιδέας τῶν ἀρχαίων ἐπὶ τῆς
συνέσεως! κατὰ τὸ Μερικτικὸν ἢ Τοστικὸν ὅπως
νὰ ἐμπαίξῃς τὸν γράψαντα περὶ ἐρυσίθης!... Εἰ-
μὶ δὲ βεβαίως ὅτι οὕτως ἀράγρωσον πο-
τὲ ἀρχαῖον συγγραμμά! καὶ τοῦτο κατὰ-
δολογῶν σε ποιεῖ διώτι ἡγήσεις τὰ τοῦ Πλινίου καὶ
Θεοφράστου!... Ἐσάρκασεν τὴν τοῦ Πλινίου ιδέα-
ν τὰ τοῦ καυσίματος τῶν τριῶν καρκίνων ὡς γε-
λοῖαν... Μὴ περιοριζόμενος ὁ ἥρωες εἰς τὰ τῆς
πρακτικῆς τοῦ Βοτανικῆς!... ἀλλὰ φλε-
γόμενος ἐκ τοῦ οἴστρου τῆς Δοκασιοφίας καὶ...
φανταζόμενος ὅτι αὐτῷ μόνῳ δέδοται τὸ νὰ οὐκ-
επιτεταί ἐπὶ τοῦ θέματος τῆς νόσου... Περισοτέ-
ρον ἀρμόζει εἰς ἱατρὸν παρὰ εἰς ἐραβοτα-
νικόν καὶ.

(I) Ἰδοὺ αἱ φιλοσοφητικαὶ ὑπὲρ ἐμοῦ ἐκφράσεις